

vivatacademia

лют / бер 2012

СТУДЕНТСЬКИЙ ЖУРНАЛ НАУКМА

**П'ятірка на
екзамені в КНУ -
що потрібно?**

**«Шукайте
справжнє
кохання в
бібліотеках!»**

**Книгарні Подолу:
чи є різниця?**

A hand holding a golden fork with a dumpling on it, set against a wood-grain background. The dumpling is white with a red filling visible at the top. The hand is holding the handle of the fork, which has a decorative, ornate design. The background is a warm, golden-brown wood-grain texture. At the bottom of the image, there is a pile of red berries, possibly raspberries or strawberries.

Я - Українець...

Я – багатий, я – розумний,
я – своєю працею заробив все,
що зараз маю, я – вірю в майбутнє
своєї держави — Я, Українець

Слово редактора

У НОМЕРІ:

«Зроби перший крок і ти зрозумієш, що не все так страшно!» Здавалося б, зовсім нічого особливого в цьому вислові й немає, але розуміння його геніальності приходить згодом... Першим це пізнав Сенека і вирішив поділитися з нами цією мудрістю. Та мені показав ці слова зовсім не Сенека, а мій тато!

Вони надійшли смс-кою мені 3 тижні тому. Саме в цей час ми переживали кульмінацію нашого існування. Все ніби вже й працювало: статті писали, інтерв'ю брали... але результату ще не було. І часто закрадалася думка «А навіщо нас все це?». Довго шукала відповідь, виправдання, мотивацію, але коли не бачиш результату – це важко!

І ось отримую це повідомлення... Воно ніби знов надихнуло мене! Я згадала для чого, а головне для кого ми це робимо!

Для могилянців, для єдиних та неповторних спудеїв та спудеюк! Для них, про них, про Могилянку і все що відбувається навколо неї! Ми вирішили почати цю справу і доведемо її до кінця!

Пропонуємо Вашій увазі оновлений могилянський глянцеваий журнал. Як у нас це вишло – судити Вам! Будемо раді і критиці і розумінню. Обіцяю! З кожним номером ми ставатимемо кращими для Вас!

Головний редактор –
Калашник Анна

4. **Актуально** | Валентин. Святий Валентин
5. **Актуально** | Креативні іменинники
6. **Розслідування** | Чи всі книгарні однаково гарні?
10. **Тема номера** | Шукайте справжнє кохання у бібліотеках!
14. **Тема номера** | Декани та інші про любов
16. **Могилянці–ураїнці** | А ким себе відчуваєш Ти?
18. **Могилянці–ураїнці** | Я люблю, Ти любиш, Ми любимо Україну!
19. **Могилянці–ураїнці** | Ukraine vs USA
20. **Міжнародний відділ** | Актуальні можливості
22. **Міжнародний відділ** | Враження учасників студентських обмінів
23. **Бізнес-поради** | Curriculum vitae
24. **Цікаві місця** | Всім фанатам серіалу «Друзі» сюди
26. **Паралельні світи** | КНУ ім. Т.Г. Шевченка. «Розвінчання стереотипів»
28. **Куди підти, куди поїхати** | Київ містичний
31. **Про смаки не сперечаються** | Stigmata!
32. **Комікс** | Артюмка
34. **Роздуми про життя** | Потяг

Студенський журнал

«Vivat Academia»

№1, лютий/березень 2012

Тираж 200 примірників

Засновник: Ольга Мозкова

Головний редактор: Анна
Калашник

Арт-редактор: Дмитро Сте-
панець

Журналісти: Анна Вороб-
йова, Анна Калашник, Галя
Чернікова, Даша Кремзель,
Марія Будзей, Маша Шененко,
Олена Балан, Олена Вишень-
ська, Світлана Олійник, Hanna
Rebrova

Коректор: Світлана Олійник

Фотографії: Таня Кравчук

Ілюстрації: Oks

На обкладинці: Крістіна
Яковленко

Контакти:

Головний редактор:

0975065904

anuta.kalashnik@gmail.com

Менеджер з фінансів:

0939698192

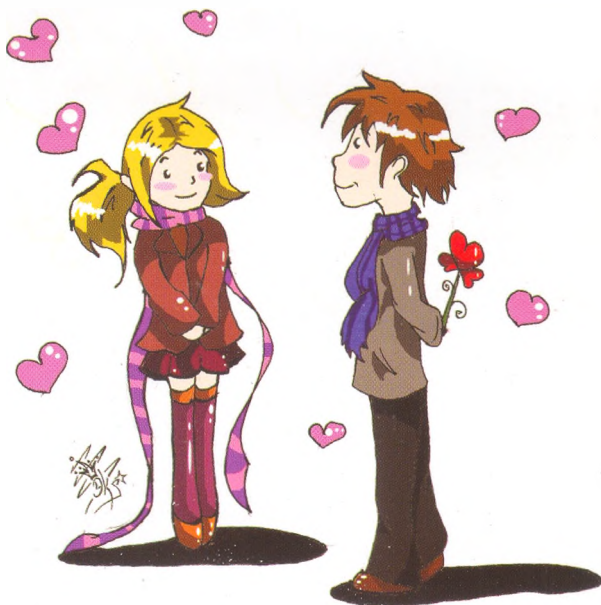
Будемо раді співпрацювати!
Охочі долучитися до команди
надсилайте запит за адресою:
vivatacademia@googlegroups.com
Vivat Academia needs your
talents!

Валентин. Святий Валентин

Що робить людей найкрейзунутішими в усі віки й часи? Світовий бізнес-план середньостатистичного життя повідомляє: на першому місці, обігнавши жагу до грошей і егоїзм, самовпевнено й непохитно стоїть... (барабанний дріб)... кохання! Щодо цього феномену ніколи не буде одностайної думки. «Хвороба душі» – скажуть філософи. «Надзвичайно живучий мікроб» – припустять біологи. «Війна без стратегії» – знизують плечима історики. Й ще ціла купа інших обгортки, а до суті докопуються лише серце. До того ж найчастіше це трапляється без відома хазяїна. Лише потім його, неймовірно здивованого, ставлять перед фактом – «Експрес-доставка», й коротко: «Ваш підпис!».

Європейський варіант Дня усіх закоханих традиційно святкують 14-го лютого. Саме в цей день Його Романтичність святий Валентин, а він же – Амур, Ерос, й інші симпатичні янголятка разом узяті, поєднує між собою людей єдиним неповторним почуттям. Складається враження, що святий не на жарт захоплюється дартсом. Серце – непогана мішень, особливо, коли воно стукотить, як навіжене. Наприклад, тобі дуже потрібно вчасно приїхати хоча б на екзамени, а маршрутка плентається в пробці. Тоді, звичайно, не до кохання, але на календарі – 14-те, ще й лютого, а в цей час святому Валентину захотілося пограти в дартс. Хвилинка – й вже одна стріла стирчить у тебе, а інша, скажімо, в симпатичного водія маршрутки. Чи в сусідки по під'їзду. Тут хоч у суд подавай!

На відміну від Європи, Україна досить скромно має аж трьох святих Валентинів і святкує їх відповідно: 7 травня, 19 липня й 12 серпня. Варто також зазначити, що відзначають ці дні лише в українських церквах, інших влаштовує загальноприйнята дата. Щодо подарункової сфери – тут для кожного своє. Найпершим спадає на думку «спецкомплект»: валентинка й шоколад. Багато шоколаду. В Італії цей день так і називається – «солодкий», тому італійці залюбки скуповують гори солодощів і від усього серця обдаровують один одного.

В Україні схожа ситуація, але з невеличкою перевагою – 2:1 виграють валентинки. Дизайнери докладають неймовірних зусиль, щоб створити щось оригінальне. В результаті маємо кругле, квадратне, трикутне серце, з крилами, хвостом, рогами (хіба що не копитами), з очима й носом, лисе й волохате. Можна рахувати до нескінченності. Біля фантазії святого Валентина «Чорний квадрат» і близько не висів. От уявімо, що ти – могилянець. Це, звичайно, – неймовірно, але припустимо. Ти повільно чимчикуєш/навіжено летиш з дев'ятого корпусу в перший чи навпаки (тут уже Валентин нічого зробити не може, бо розклад сильніший за нього). Краєчком ока помічаєш поблизу симпатичну(ого) дівчину(хлопця), хочеш пройти повз, а тут – бац! – святий прокинувся. Тоді тобі на правах простого смертного залишається чітко виконувати наказ. І, як не крути, це – неймовірно приємно. Й млосно! Й солодко! Й... Але справа навіть не в цьому. Насправді, найголовніше те, що пан Валентин дуже добре грає в дартс!

Даша Кремзель

Креативні іменинники

Happy Birthday to you, Happy Birthday dear FGN*, Happy Birthday to YOU!!! Торт у студію! Не забути загадати бажання (й накладіть вже, хто-небудь, вето на сесії), й одним махом – двадцять свічок! Щодо подарунків: канцтовари й м'які іграшки не дарувати, з задоволенням приймаються скромні презенти на кшталт 100-200 балів у заліковку. А тепер традиційно – сімейний альбом зі спогадами. Народження факультету гуманітарних наук було заплановано 1 квітня 1992 року. Це було настільки важливо, що навіть прийшов офіційний наказ. За фен-шумом, із датою створення у ФГНУ була повна гармонія: Всесвітній день сміху, як фея-хрещена, подарував неперевершене почуття гумору й повні штани сарказму. 1-го вересня цього ж року факультет зареєстрували як повноцінну дитинку Могилянки-неньки.

«Сімейство гуманітарних» було дивним від народження: на відміну від безтурботних однолітків, його приваблювали філософські роздуми над історичними книжками й філологічні ребуси з культурологічним натяком. Будь-яку абракадабру вони розкручували так швидко, що самій абракадабрі ставало соромно за себе. Єдине, що не вміло робити «сімейство» – це бути в поганому настрої. В розпачі випробовувані й сесіями з екзаменами, й шість пар поспіль із сьомою на відпрацювання – як об стіну горохом. ФГН постійно сміявся: як не на лекціях, то на семінарах, як не в університеті, так в гуртожитку чи дома, як не в групах, так при викладачах обов'язково. Останні, до речі, дуже люблять цей факультет. Можливо, за ту теплу й невимушену атмосферу, що створюють студенти на парах, чи за підтримку, яку вони готові надати так безпосеред-

ньо. Творчість у «сімейства гуманітарних» – в крові. Це стосується як віршів у зошитах, так віршів і на партах. ФГН любить «розтікатися мислю по дереву», особливо на семінарах, де постійно все знаєш, але сказати нормально ну ніяк не виходить. Цей факультет має неабиякий шарм і загадковість. Навіть його офіційний День овіяний легендами: одні кажуть, що потрібно святкувати 11-го лютого, інші – 13-го, а хтось скромно вказує на День святого Валентина (романтика по-ФГНівському й таке інше). Насправді, все не так цікаво – всього лише 17 лютого (але починати святкувати можна вже з 13-го).

Не дарма ж аббревіатура «ФГН» наразі дуже односторонньо розшифровується як «Факультет гарних наречених». Так, дівчата навчаються там дійсно розкішні. Представникам сильної статі ФГНУ дуже пощастило, й вони це прекрасно знають. Хоча хлопці ФГНУ теж заслуговують на увагу.

В кінці сімейного альбому коротко про головне. Факультет підтримують чотири сильні стихії (куди там Гаррі Поттеру із його паличкою): історики (сила патріотів і козака Мамая), філософи (хай прибуде з нами Гегель і Кант), філологи (магія слова й великих текстів) і культурологи (все про все й ще трохи). А разом вони – одне єдине ціле, від першого курсу до п'ятого, від бакалавра до магістра.

Про ФГН можна писати нескінченно й обігнати Дарю Донцову за кількістю й швидкістю, але шкода тіточку, хай заробляє свій хліб. Скажемо просто: цей факультет не любити неможливо! І якщо ти ще в цьому не переконався, тоді ми йдемо до тебе!

Даша Крємзель

Чи всі книгарні однаково гарні?

Яка з них має найширший асортимент та найвищу якість обслуговування? На ці та інші питання відповідь шукав наш «КМА-ревізор».

Від А..

Асортимент–атмосфера

Якщо ми робимо свідомий вибір та розуміємо, яка книжка нам необхідна, то потрібно дізнатися, де ж її шукати. А перше, на що звертаєш увагу при відвідуванні будь-якого закладу, – це його інтер'єр та атмосфера. Отже, давайте заглянемо до книгарень Подолу.

Більшість могилянців принаймні чули колись про книгарню «Є». Для тих, хто ще не встиг у ній побувати: знаходиться в приміщенні з досить високою стелею. А головне – жодних слизьких східців. Асортимент настільки різноманітний, що, як кажуть : «Краще один раз побачити...». Хоча б на сайті. Окрім паперових виробів є до-

сить велика кількість дисків із музикою, фільмами та іграми, а також аудіо-книг.

Книгарня «Bookling», яка займає не дуже велику кімнатку на першому поверсі, запропонувала нам широкий асортимент літератури виключно іноземними мовами: навчальної (словники, підручники, адаптовані твори, інтерактивні джерела), художньої, бізнес- та академічної а також досить ошатні подарункові видання.

Приміщення обох «Книжкових супермаркетів» Подолу (далі – «КС») нагадують лабіринти, до того ж оселилися книжки в напівпідвальних приміщеннях. Асортимент – усього потроху. Української літератури замало, іншомовної також. А на запитання: «Чим усе таки відрізняєть-

ся просто «КС» від «Будинку книги та медіа» ми почули більш ніж вичерпну відповідь: «Нічим». (Нагадаємо, що в радіусі 5-хвилинної прогулянки від Могилянки розташовано два «КС»). Не зовсім однозначне ставлення викликав у «КМА ревізора» напис на дверях книгарні: «Закривайте двері щільно щільно щільно».

Книгарня «Смолоскип» - найбільш віддалена та найменш відома - одна велика кімната, у якій міститься велика кількість українських книжок. Більшість полиць презентують окремі видавництва: «Основи», «Піраміда», «Дух і літера», видавничий дім «Києво-Могилянська академія» та ін.. Також є книжки для дітей, раритетні видання, журнали, велика кількість мистецтвознавчих праць, довідкової літератури. Магазин «Смолоскип» передав своїм відвідувачам справжній святковий настрій, поставивши посеред приміщення ялинку з книжок, показавши, що і саме новорічне дерево може бути подарунком, а не тільки те, що під ним.)

Щодо книжкових новинок, то їх наявність багато в чому залежить від заявленого асортименту. Не очікуйте побачити в «КС» нову книгу Ю. Андруховича «Лексикон інтимних міст». Зате її можна знайти в українських книгарнях «Смолоскип» та «Є» (де вони коштують 111 грн). Не очікуйте побачити якусь новинку іноземною мовою в «Є». Шукайте її в «Bookling». У «Книжковому супермаркеті» ви знайдете свіжі надходження російською мовою, наприклад, Макс

Фрай «Большая телега» або пародійний бойовик Хью Лорі «Торговець пушками».

до Я Якість обслуговування

«КС»: Хоча в «КС» завжди є хоча б два продавці, але майже завжди з питаннями та проханнями про допомогу вам доведеться йти до каси. Або ж голосно кликати. Присісти там ніде, проходи між полицями завузькі. Усю літературу взяти можна самостійно. Вирішивши завдати клопоту працівникам «КС» на вулиці Межигірській, ми звернулися до них з проханням знайти книжку, якої точно не було в цьому магазині (ми попередньо перевірили, зателефонувавши їм). Дякуємо продавцям за увагу. Вони, не здогадуючись про таємну перевірку, почали телефонувати в усі магазини мережі «КС» міста Києва. Потрібне видання знайшлося тільки після п'ятого дзвінка.

«Є»: У залі одночасно працює кілька продавців-консультантів. Вони налаштовані приязно, питають, чи не потрібна вам допомога. Інколи кілька разів. Деякі книжки недоступні, бо знаходяться занадто високо (здебільшого це подарункові видання), але вам їх дістануть «з неба», якщо попросите. Отримаєте від продавців допомогу ви й у разі, якщо випадково впустите з рук 5-10 книжок (перевірено «КМА-ревізором»=)) Освітлення не дуже, бо люмінесцентні лампи розташовані на досить високій стелі. Для того, щоб присісти й почитати ►

книгарня / книга	«Записки українського самашедшого» Л. Костенко	Збірка «Декамерон». 10 українських прозаїків останніх десяти років	«Лексикон інтимних міст» Ю. Андруховича	«Биті с. Макар» Любо Дашвар
«Смолоскип»	57 грн	30 грн	III грн	35,50 грн
«Є»	69.29 грн	36.94 грн	III грн	38.35 грн
«КС»	85-90 грн	45 грн	-	50 грн
Ціна, рекомендована видавництвом	60 грн	16,70	-	23,20 грн

біля багатьох полицок стоять невеликі табурети, а якщо і їх не вистачить, то на допомогу придуть м'які стільчики, що використовуються під час проведення різноманітних заходів (які відбуваються тут рідше, ніж у книгарні на Лисенка, але все-таки...).

«Bookling»: один досить люб'язний продавець-консультант, високих полицок у магазині немає, освітлення пристойне. Переглядати літературу іноземними мовами вам доведеться на своїх двох: місця для читання не передбачено.

«Смолоскип»: працює один або два продавці, які допоможуть вам у разі необхідності. Для того, щоб почитати книжку перед тим, як її обрати, є два зручні м'які крісла та кілька стільців. Полички невисокі.

Ціни

«Смолоскип»

Можна сказати, що, в порівнянні з деякими книгарнями, ця – справді дешева. Наприклад, вартість «Записок українського самашедшого» Ліни Костенко – 57 грн. Це при тому, що на Петрівці менше, ніж за 65 не знайти, а видавництво рекомендує продавати їх по 60! На книжки

видавництва «Смолоскип» тут, звичайно, найменша націнка: «Стус Василь. Вибрані твори» – 45 грн., Самчук Улас. «Марія» – 20 грн, Сміт Зеді «Білі зуби» – 32 грн. Особливо хочеться відмітити дві серії, що постійно оновлюються: «Шістдесятники» та «Розстріляне Відродження».

«Bookling»

Цінова політика приблизно така: «Cambridge Advanced Learners Dictionary 3rd ed» – 245 грн, підручник «English unlimited» – від 88 до 357 грн, залежно від рівня та призначення книг, «The Alchemist» Paulo Coelho – 79 грн. Але приміром, книга з серії «Сутінки» («Breaking Dawn» Stephenie Meyer) коштує тут на 48!!!! гривень дешевше, ніж у книгарні «Є» (123 грн проти 171.42 грн)

«КС»

Цікавим виявився той факт, що у «КС» на Межигірській є якісь дивні примірники «Записок українського самашедшого» по 90 грн (як нам пояснили: «вони були привезені з іншого магазину та належали до іншої партії»), у той час, як у «КС» на Нижньому Валу ця книга коштує 85грн.

Знижки та акції

У **«Смолоскипі»** над касою висить аркуш паперу з умовами отримання знижок, проте більшість із них розрахована не на пересічного спудея, а на тих, хто здійснює покупки від 500 грн або більше 20 примірників однієї книги. Єдине, що можна порадити, – зберігати чеки. Якщо загальна сума покупок перевищить 1000 грн, то ви отримаєте постійну картку знижки на 2%. Продовжує діяти акція «- 20%». Книжки, на які можна отримати цю знижку лежать на столі посеред залу.

У **«КС»** звертайте увагу на книжки з поміткою «Ціна місяця» (вони часто лежать прями-

Назва книгарні	Розклад роботи	Вихідний
«Смолоскип»	пн. – сб з 11:00 до 19:00	неділя
«Є»	з 9:00 до 21:00	–
«КС»	з 9.00 до 21.00	–
«Bookling»	з 10 до 19	–

сінько біля каси). Наприклад, завдяки цій акції, книга С. Жадана «Біг-Мак та інші історії» тепер коштує 28 грн., хоча на сайті видавництва нам пропонують її придбати за 45.9 грн, а у книгарні «Є» за 33.12 грн. Також при покупці на суму не менше 150 грн ви отримаєте знижку 5%, а придбавши товарів більш ніж на 500 грн – 10%.

«Bookling» взагалі пропонує щось неймовірне для студента: «Знижки отримуються згідно накопичувальної шкали: 3% - більше 3000 гривень». Акцій та пропозицій виявилось дві. Причому, якщо перша «Найкраща ціна на довідник дієслів з іспанської мови – 115 грн» іще хоч якось приваблює, то друга розрахована явно не на рядового покупця: «...купуйте 5 граматичних посібників та отримуйте 6-й посібник безкоштовно».

У «Є» ви маєте можливість отримати дисконтну картку, здійснивши покупку на суму від: 150 грн – 2%, 200 грн – 3%, 300 грн – 5%. Також діє накопичувальна система.

Веб-сайти та адреси

- Книгарня «Є», вул. Спаська, 5, <http://book-ye.com.ua/>
- «Bookling», вул. Григорія Сковороди, 6, <http://bookling.com.ua/>
- «Книжковий супермаркет», вул. Межигірська, 3/7, <http://www.kc.com.ua/>
- «Книжковий супермаркет. Будинок книги та медіа», вул. Нижній Вал, 37/20
- «Смолоскип», вул. Межигірська, 21, <http://knyharnya.livejournal.com>

Найчастіше оновлюється сайт книгарні «Є». Тут можна знайти анонси подій та поспілкуватися на форумі. Менш функціональною, але також завжди «свіжою» є сторінка «КС». Більше того, прийшовши до цих книгарень,

ви побачите, що самі продавці користуються цими веб-майданчиками. Під вогонь критики потрапляє сайт магазину «Bookling». Приміром, на ньому показано лише 3 словники англійської мови, хоча фактично в книгарні їх наявна більша кількість. Більше того, вони там найрізноманітніші та займають цілу полицю, а перейшовши за посиланням на сторінку «Інші мови», ми потрапили на безлюдний острів, хоча «вживу» бачили там, окрім німецько-, французько-, італійсько- та іспаномовних видань, книжки польською, японською, чеською та ін.. Книгарня «Смолоскип» взагалі не має сайту, а лише сторінку в «Livejournal», на якій щось знайти теоретично можливо, але вкрай важко. Замовити книжки поштою можна лише надіславши відповідного листа.

Додаткові бонуси

У книгарні «Є» працює Wi-Fi. Також тут час від часу надають дисконтну картку після будь-якої покупки.

У «Смолоскипі» можна отримати закладку із логотипом видання та «Знак» - літературний додаток до щомісячного часопису творчої молоді «Смолоскип України»

Де це?

З 5 по 7 квітня запрошуємо відвідати книжковий ярмарок «Медвін-2012», що буде проведений у приміщенні виставкового залу «КиївЕкспоПлаза».

Дешевше купувати книжки безпосередньо у представництвах видавництв (але пам'ятайте, що не всі вони продають книжки в роздріб). Наприклад, у книгарні видавництва «Либідь» нова збірка поезій Ліни Костенко «Мадонна Перехресть» коштує 48 грн. а у здавалось би не найдорожчому магазині «Є» - 81.12 грн!!!

Не забувайте і про «Видавничий дім Києво-Могилянська академія», книжки якого ви можете придбати в другому корпусі.

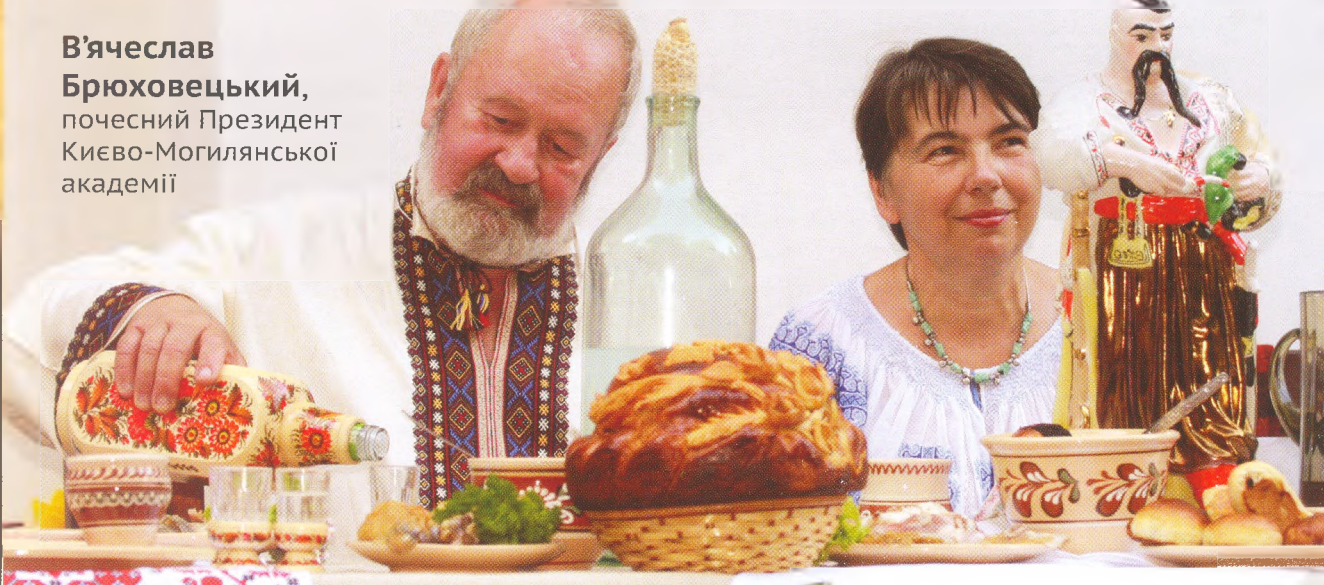
Сподіваюсь, що ця інформація допоможе вам зробити правильний вибір.

Анна Воробйова

“Шукайте справжнє кохання у бібліотеках!”

**В'ячеслав
Брюховецький,**
почесний Президент
Києво-Могилянської
академії

Він зробив неможливе, він повернув те, що вже було втрачене, завдяки йому, ми навчаємося в Могилянці, завдяки йому ми – прогресивні Спудеї! Весь час заклопотаний, але веселий та усміхнений, завжди привітний та відвертий – саме таким часто бачимо pana Брюховецького. Він встигає зробити все та бути всюди, та чи завжди вистачає часу на такі важливі речі як кохання? І що про це думає сама пані Брюховецька?

Кохання завжди приходить, інколи вчасно інколи й не зовсім... Здавалося б, які серйозні почуття можуть бути в дитячому віці? Та все ж це період в якому кожний другий може похизуватися своєю першою закоханістю...! Для когось це стало наукою, хтось про це не згадає зовсім, а хтось розсміється... Як не дивно, але ця доля не оминула й нашого pana Брюховецького. Кохання зустріло його ще в п'ятирічному віці! І як не дивно він віднісся до почуттів досить серйозно, на відміну від обраниці...

- Дівчата в такому віці завжди до цього легко-важно ставляться, - з іронічною посмішкою згадує В'ячеслав Степанович

Одного разу, він в котре розповів цю історію на радіо, реакція ведучої була вражаючою. Розчулена до сліз, з тремтячим голосом, вона одра-

зу звернулася до слухачів: «Пані Зоє, якщо Ви чуєте нашу передачу, озвіться... будь ласка!» . Це було неймовірне бажання допомогти, надія на диво, але звичайно ж ніхто не відгукнувся, та пан Брюховецький і не сподівався на такий розвиток подій:

- Нащо ж я їй був тоді – старий? Це ж вже не той п'ятирічний красень..!

Але в дійсності ніхто й не знає, можливо, зараз пані Зоя жалкує про своє легковажне ставлення... Хто знає.

Розмірковуючи над вічним, В'ячеслав Степанович впевнений, що навчитися кохати неможливо і той хто не вміє любити – на полюбить!

- Кохання – це від душі, це потрібно відчувати!... Воно просто приходить, приходить раптово, й треба вміти його прийняти. Слід кохати і не на-

магатися осмислити це раціонально, бо з цього нічого не вийде! А людина, яка не відчула цього почуття за все життя – прожила свій вік марно!

Студентам у свою ж чергу почесний президент радить берегти свої почуття, ана питання, де ж шукати кохання, він відповів впевнено і з обуренням:

– Знайомтесь та шукайте справжню любов у бібліотеках! А де ж іще можна знайти гідного супутника життя?

«Одруження – найшаленіший вчинок в ім'я кохання»

Але у самого професора все сталося зовсім не так...

Часто кохання приходить в подорожах...Саме в той час, коли людина десь далеко від своїх справ, турбот та повсякдення. Душа цвіте та мріє і все навколо посміхається! Саме в цей час В'ячеслав Степанович познайомився зі своєю дружиною – Ларисою... В одному з інтерв'ю він розповів дивні обставини їх зустрічі:

– Ми вчилися на одному факультеті, відтак поїхали групою студентів по Україні. А до моєї майбутньої дружини підбивав клинці однокурсник Малоросівлі, він і затримав її біля потяга. Коли вона увійшла до загального вагона, кожен уже зайняв полицю, тож їй навіть сісти було ніде. Це було влітку, сьома вечора, а всі її друзі вдали, що сплять... Я ж не міг при цьому лежати, тому поступився місцем їй, натомість сам простояв усю ніч. За це, мабуть, вона мене й полюбила.

При згадці про жінку з'являється тепла по-

смішка і ніжний погляд, адже саме вона і стала вірним другом та опорою у житті науковця! Це його найбільше та те єдине і неповторне кохання!

Але, як і інші, ця історія має два боки

В'ячеслав Степанович завжди розповідає історію його кохання, а дружина виступає у ролі слухача. Але Пані Лариса також дуже добре пам'ятає цю сторінку свого життя, вона трохи її розширила і розповіла як це було для неї:

– Це було моє закінчення третього курсу, В'ячеслав закінчував перший курс нашого ж факультету. В нас з першого ж курсу був такий літературно – мистецький гурток «Критичний гурток». І от після сесії нас возили по Україні і це була поїздка на Закарпаття. І звичайно ж нас було десь чоловік п'ятнадцять, всі третьокурсники і один першокурсник Брюховецький В'ячеслав! В нас уже була своя когорта однодумців, а він був так би мовити стороння людина і безперечно йому було трішки некомфортно. Я справді зайшла у вагон вже тоді, коли поїзд мав відправлятися, річ у тім що якраз його однокурсник позичав у мене фотоапарат і він його приніс до поїзда. Він мені його віддав, а потім я зайшла до вагону з фотоапаратом і речами, а місць уже не було... І це було дуже дивно, що цей дивак першокурсник, раптом пропонує мені місце! Таке благородство я й тоді не могла не оцінити, але на той час в певних середовищах це вважалося нормою. І я сприйняла це за норму, але все таки

оцінила. Потім, коли ми поїхали до Львова (це був поїзд Київ – Львів), і мали цілий день ходити по місту, а на вечір сіли в потяг Львів-Ужгород, ми вже з ним спілкувалися, знаходили спільні теми. Було дуже цікаво. А коли вже їхали Ужгородським поїздом ми вже сиділи поруч, а подружки однокурсниці дивилися на мене здивованими очима і питали: «Про що ти з ним розмовляти, що цікавого з ним може бути?». Ця поїздка тривала днів сім-вісім і ми вже подружилися. От наша дружба продовжи-

лася до четвертого курсу, і коли я закінчувала четвертий, а він другий ми одружилися!

Одруження – було важливим рішенням та кроком в житті професора. Це був його найшаленіший вчинок в ім'я кохання!

- Понад усе в світі я цінував свою свободу та незалежність, але чого не зробиш заради тієї єдиної! Були звичайно ж і квіти, і цукерки, і подарунки... Одного разу навіть перевернув головою до землі (хотів перевірити чи зміниться ставлення, але ні не змінилося)! Але одруження – це вчинок!

Та з шлюбом почалися і повсякденні проблеми та перешкоди. А в кого їх не буває? Але для справжнього кохання нічого не страшно, воно все подолає!

- Головне – вміти вибачати, «підлаштовуватися» один під одного, пробачати образи і не сваритися через дрібниці та непорозуміння, бо життя складна річ. – посміхаючись запевнює В'ячеслав Степанович.

Одним із випробувань стала Києво-Могилянська Академія:

- Жінка протягом 10 років називала мене злодієм! Я рано о шостій поки ще всі сплять тихесенько прямував до дверей і мчав до Академії, а повертався пізно ввечері, тож мене майже ніхто не помічав)

- Ще за часів, коли він писав свою докторську дисертацію, коли були маленькі діти і був час мені допомогати він якось дистанціювався. Так що я вже була загартована, і тут раптом його захоплення Академією, він з головою поринув, зранку до ночі, тож нічого дивного вже в цьому не було! І безперечно усвідомлюючи, яку благородну справу він робить, я не могла його в чомусь звинувачувати!

Та зараз нам є чим пишатися і ці зусилля не були марними як ми відчуваємо! Згодом все налагодилося, механізм запрацював, розвиток Академії пішов стрімко в гору, а подружжя й зараз живе в мирі та злагоді!

«Жінка протягом 10 років називала мене злодієм»

В традиційний День закоханих пан Брюховецький дарує дружині подарунки, але святом цей день не вважає:

- Свято – це коли люди святкують, п'ють горілку! Ось, наприклад, 8 Березня – свято! Тоді так! Можна й випити, а як без цього! До того ж це ще день народження мого найголовнішого скарбу – Меланії (внучка почесного президента)! От це в нас свято як свято!

Тому й 14 лютого у В'ячеслава Степановича асоціюється ні ж чим іншим як зі снігом, зимою та лютими морозами! Але все змінилося, коли в життя прийшла Академія... Тепер при згадці перед очима студенти!

- В цей день очі в них світяться, ходять такі щасливі, витріщившись на небо, на зорі... посміхаються, радіють! Студентки намагаються виглядати якнайкраще, хлопці теж намагаються, але дівчата – більше...!

Не зважаючи на всю серйозність своєї особи, пан Брюховецький – молодий душею та великий мрійник. Він завжди знаходить місце справжнім почуттям. Зараз, працюючи над книгою про Віктора Петрова, також відомого під псевдонімами В. Домонтович та Віктор Бер, професор планує ввести в текст тему кохання.

Студенти Академії щиро бажають В'ячеславу Степановичу та Ларисі Іванівні здоров'я та щасливих років подружнього життя в коханні!

Розмовляла Анна Калашник

EUROPE IN YOUR EDUCATION YOUR EDUCATION IN EUROPE

Consortium members

EU Universities:

Alexandru Ioan Cuza University of Iasi, Romania – Coordinator
Karl-Franzens-Universität Graz, Austria
Katholieke Universiteit Leuven, Belgium
Université Montpellier 2 Sciences et Techniques, France
Friedrich-Schiller-Universität Jena, Germany
Rijksuniversiteit Groningen, Netherlands
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Poland
Universidad de Granada, Spain

Lot 8 Universities:

Yury Fedkovych Chernivtsi National University, Ukraine
National Pedagogical University named after Mykhailo Dragomanov, Ukraine
National University of "Kyiv-Mohyla Academy", Ukraine
National Technical University of Ukraine "Kyiv Polytechnic Institute", Ukraine
Alecu Russo Bălți State University, Republic of Moldova
Academy of Economic Studies of Moldova, Republic of Moldova
Moldova State University, Republic of Moldova
Yanka Kupala State University of Grodno, Republic of Belarus
Belarusian National Technical University, Republic of Belarus

Associate partners:

Ministry of Education and Science, Youth and Sports of Ukraine
Ministry of Education, Republic of Moldova
Ministry of Education, Republic of Belarus
AIESEC, Iasi, Romania

Mobility plan for 277 scholarships (total for 3 selection rounds: 2012, 2013, 2014)

Target Groups	Type of mobility	Duration		Monthly subsistence allowance
		Lot 8 universities → EU universities	EU universities → Lot 8 universities	
TG 1	Undergraduates	5 or 10 months	5 or 10 months	1000 €
	Master	8 or 10 months	5 or 10 months	1000 €
	Doctorate	8 or 12 months	8 months	1500 €
	Post-doc	8 or 10 months	8 months	1800 €
	Staff	2 months	1 month	2500 €
TG2*	Master	12 months	-	1000 €
	Doctorate	8 or 12 months	-	1500 €
TG3*	Undergraduates	10 months	-	1000 €

*see eligibility details

How to apply?

<http://emerge.uaic.ro>

Декани (та інші) *про любов*

Напередодні такого романтично свята ми вирішили дізнатися про настрої та думки людей, які нас оточують. Не дивлячись на свою заклопотаність та постійний поспіх, вони з радістю погодилися відповісти на наші запитання:

- а) Що спадає на думку при згадці 14 лютого?
- б) Який Ваш найшаленіший вчинок в ім'я кохання?

Декани! Можливо, деяких з них бачимо рідко, але вони безпосередньо впливають на наше існування: перші пари в понеділок та шості в п'ятницю – це точно їх робота. Їх відповіді були не такими широкими, як посмішки, деякі забажали анонімності, але ці думки мають право на існування.

а) Приємні спогади про кращі роки! Життя продовжується! Сподівання на повторення приємного...

б) Це у майбутньому!

Стать: чоловіча

а) Романтична вечора з коханою людиною!

Анонім

а) Великий мороз!

б) Пропозиція одружитися

Глибовець М.М. (ФІН)

а) Великі морози!

б) Давно було, але приємно!

Анонім

а) День закоханих! Валентинки! Бажання дарувати та отримувати подарунки!

б) Народження двох доньок!

Гуменна О.В. (заступник декану ФЕН)

- а) День ФГН!
- б) Одруження!

Вишеньська І.Г.

а) Морози, сніг, лижі, санчата (в дитинстві)! А кохання спадає на думку щодня, а не лише 14 лютого =)

б) Були такі, але у кожної людини є таємний особистий світ, не призначений для широкої публіки. Заміжжя, народження дитини і постійна робота над собою заради збереження тривалих стосунків з коханою людиною – це достатньо шалений вчинок заради кохання!

Анонім

А тепер поглянемо, що маємо від людей що забезпечують нас умовами навчання, проживання та свіжими пірижками...

а) День Валентина! Молодість! Перша любов! День народження мого товариша, зустріч друзів, хороше застілля!

б) Шалених вчинків на протязі життя в залежності від віку може бути багато, один з них – посправжньому любити людину, яку тобі подарувала доля на все життя! А найшаленіший знає тільки Бог!

Яцюк В.П. (охоронець КМА, 3 корпус)

а) Перше кохання! Зі своєю коханою познайомився 14 лютого!

б) Академія – моє шалене кохання... Сергій Квіт – це її процвітання! Я люблю НАУКМА – найшаленіший вчинок!

Швець О.М. (заступник начальника ЕТВ)

а) Звичайно ж День закоханих! Студенти не дають забути цю дату! Святкують всю ніч!!!

б) Вчинок – народила 2х доньок! Ще й обох майже на свій день народження 24 липня, старшу 26, а молодшу 23!

Шаповалова Т.І. (чергова вартова гуртожитку на Троєщині)

а) День всіх закоханих! (одноголосно)

б) Одна одружилася, інша народила доньку, а третя вибила двері! Колектив столової на першому плацу

А КИМ СЕБЕ ВІДЧУВАЄШ ТИ?

Я – українка. Я люблю Карпати, Славу Вакарчука й волошки. Не терплю порожнього базікання й скажений націоналізм.

Українець – не той, хто обожнює сало, готує найкращий у світі борщ і пропагує ідеї «Дякую тобі, Боже, що я не москаль» й «Удар міністра, підсмаж яєчню на Вічному вогні». Й навіть не той, хто стверджує, що Ісус насправді наш український прашур, тому й кожен українець – Божий посланець. І без цих безглузвих вигадок українцем бути круто, хоча й важко.

Сучасна політична й економічна ситуація в країні не дозволяє бути впевненим у завтрашньому дні. Не секрет, що українці мігрують за кордон. Не тому, що позбавлені патріотизму, а просто, щоб вижити й прогудувати сім'ю. Та

це не означає, що Україна втрачає населення, – вона просто збільшує «зону покриття».

Українські колискові лунають з Канади, Австралії, Японії. Власне, з усіх куточків планети. В День Незалежності чарівні україночки у вишиванках розгуляють Мадридом, Амстердамом, Пекіном. Більше того, українське стає модним. Все частіше в навушниках студентів грає етно-рок, вишиванку компонують з дредами й кедами, а фестивалі «Країна Мрій», «Жнива» й багато-багато інших збирають сотні тисяч учасників. Все актуальнішим стає заклик Олега Скрипки: «Говори українською, вдягай традиційне, слухай автентичне й будь особливим».

Але невже для того, щоб бути особливими,

треба пропагувати ідею «вищої нації», що часом ледь не перетинається з расизмом, шовінізмом, фашизмом й іншою нечистю? Ігнорувати людей, коли вони звертаються до тебе російською? Й підсвідомо бачити себе навіть не казна-яким революціонером, Бандерою. Смішно, хіба ні?

«В Україні немає командного духу, бажання згуртуватися й боротися за гідне майбутнє», – найпопулярніше серед молоді пояснення наших постійних проблем. Складно не погодитися. Але стоп. Україна – схід і захід разом. Це – лозунг усіх патріотів. То де тоді логіка такого відмежовування російськомовного населення? Люди ж не винні, що народилися в Криму, Донбасі, й вони аж ніяк не заслугують «москальського ярма». А й справді, нам ще громадянської війни не вистачало. А дограємося ж, колись Україна не витримає, що її, як канат, перетягують. Своїми руками зведемо пам'ятник людській дурості й егоїзму.

На наше щастя, не мова одна творить державу. Державу творять люди. Всі разом і кожен окремо. Нарікаємо на владу, яку самі обрали. Правильно, не було з кого вибирати. От і вишли «асабісті кровосісі».

Та нічого. Як каже наша рідна ментальність, – і таке переживемо, було й гірше. От і терпимо. От і віримо. От і молимося. Та вже купу народу прошарило про нашу слабкість. І користуються. Помічали, що більшість бізнесової й, власне, владної верхівки України – вихідці з Росії? Розумно й навіть мудро з їхнього боку – знайти таку плодovitу місцину, звідки їх все одно ніхто не попхне. Бо можуть, але не хочуть. А як хочуть, то на рівні «Боже, зроби щось». Але, народ, ви про що? Нас – 46 мільйонів. І ми все чекаємо на Божу допомогу? Ех, загадкова ця душа українська, навіть сама себе не розуміє, чи не так? Стільки століть прагнули здобути незалежність, стільки крові пролили за ідею. Досягли. Отримали. І що, все знову по колу? Дочекаємося моменту, коли вже ледве

дихатимемо, і... давай відновлювати все, з попелу витягати, з могил викопувати, Шевченка згадувати...

А що, як одного такого сонячного понеділка, чи вівторка, чи навіть літньої суботи, не вдасться? Не вийде відновити? Прокинешся зранку, підеш ставити чайник, відріжеш шматок ковбаси на бутерброд, увімкнеш комп'ютер, а там,

в правому нижньому кутку, немає значка UK, та й музика кудись вся українська поділася, й у завантаженнях – лише американські комедії, а замість вишиванки в шафі помічаєш якесь незнайоме сіре шмаття. А вареники – це, виявляється, синонім до пельменів!

Люди, ми не маємо права такого допустити. Я в нас вірю. Не дарма ж нас називають талановитою нацією. Ми всі складаємо один-єдиний пазл. Щоб Україна була щасливою, кожен має виплекати це відчуття спершу в собі. Не важливо, ким ти будеш – програмістом, філологом, космонавтом, ректором Академії, офіціантом, художником, джазовим музикантом... Якщо ти відчуваєш, що тобі буде що згадати на вечірці свого онука, й він тобі відповідь «ти кльовий у мене, дідусь», то ти додаси ниточку в ту формулу «з миру по нитці». Й вийде в нас чудесна сорочечка. Унікальна й особлива.

Кохайте й будьте коханими, одним словом!

Вишницька Олена

Я ЛЮБАЮ, ТИ ЛЮБИШ, МИ ЛЮБИМО УКРАЇНУ!

- У нас, українців, є гостинність та щирість. З власного досвіду скажу, що деякі інші національності дуже скуті, постійно ставляться до всіх з пересторогою
- Не люблю за заздрість, що є в нашому менталітеті
- В українців менталітет є такий, який не дозволяє їм жити краще, ніж вони живуть. А із хорошого – пам'ятають історію, видно що більшості простих людей це не байдуже
- Люблю Україну, але ненавиджу державу
- Стільки сала, як у нас, немає ні в одній країні =>
- У нас, українців, є те, що якщо ми хочемо бачити свою державу незалежною і процвітаючою, то ми будемо боротися за цю мету до кінця усіма можливими методами.
- У нас є вражаюча сила волі, котра не дає нам опускати руки навіть за такого рівня життя!
- Патріотом стаєш, коли живеш десь в Канаді! Україну краще любити на відстані!
- За історію люблю, за менталітет – не люблю
- В нас є розум та краса... у відсотковому співвідношенні.. :) Між цими складовими – гармонія!
- Саме завдяки Україні світ має таких гарних дівчат, як я
- Люблю Україну за її мам та бабусь. Бо тільки наші мами і бабусі – справжні мами і бабусі. Вони вді- нуть, взують, нагодують, навіть якщо ти вже тричі вдітий, взутий і нагодо- ваний.

Ukraine

VS

USA

Before I came to Ukraine, I knew about the country primarily from a political perspective. I studied international relations as an undergraduate in the US, and had studied abroad for a semester in Moscow, and I wanted to learn more about the country of the Orange Revolution and spend time in a different country in the same geographical region.

Since arriving in Kyiv in October, one of the best parts of my time here has been learning about Ukrainian history and culture, and getting to know Ukraine beyond its place in international politics and relations. Before I arrived, I only had a really basic idea of pre-Soviet Ukrainian history – I think I had heard of the Cossacks, but I definitely couldn't have told anyone much about them – and studying, seeing, and hearing about the many different traditions within Ukraine and the country's long, complex history up to this point has certainly expanded my perspective on modern Ukraine.

I came to study at Kyiv-Mohyla specifically because of the University's strong political science and law departments, and because all of the English-language programs make classes here really accessible to foreigners. I'm currently here in Ukraine with the Fulbright program (which is an exchange program between the US and Ukraine for research and study), and my main project here is political science research focusing on international human rights law in Ukraine, so I wanted to come to a university that had strong classes in these fields, and other students who would be interested in them! I also wanted to study Ukrainian (having taken Russian for several years) and knew that I could do that here. One of the things that really surprised me is how many classes are offered in English. I knew that there would be a few, but I definitely didn't expect so

many options, particularly in subjects with pretty specific vocabularies, like law.

I would mention two other things that have been sort of surprising at Kyiv-Mohyla, though that have nothing to do with academics! The first is how easy and friendly it is to just walk around campus. When I studied in Moscow, the oxranniki and I would get into arguments every time I forgot my propusk (which was actually pretty good Russian practice), and the whole campus was gated. I love that Kyiv-Mohyla feels a bit more laid back, and such a part of Podil as a neighborhood. Secondly, I had a brief, but awesome, month of trying out athletics at Kyiv-Mohyla. When I first arrived, an American friend studying here and I asked about sports at the academy. We were told they had sports for girls "to become more beautiful" and sports for guys to "make them stronger." We had both played soccer for years, which is pretty physical in the US, so we were a bit hesitant about a sport that would make us beautiful – it didn't sound like it would be particularly tough. We also had no idea what to expect from a class called "shaping." However, it was way tougher than expected, and definitely kicked us into shape for the several weeks we stuck with it!

Carolyn Forstein

Актуальні можливості!

Ви хотіли поїхати за кордон, мріяли про навчання у найкращих університетах світу, і напевно думали про те, чи можливо це для вас, хотіли дізнатися, але не знали де. Тепер ви зможете знати усе з нашою рубрикою «Міжнародний відділ». Міжнародні програми за обміном наразі є дуже розповсюдженою практикою в Україні. Перспектива навчання за кордоном дійсно дуже велика, і така можливість є в кожного пересічного студента.

Програми обміну – це non-degree

(без отримання диплома) програми для студентів НаУКМА, які передбачають навчання за обміном в закордонному університеті-партнері НаУКМА **протягом 1-2 семестрів**, без сплати за навчання (tuition waiver). Програми відкриті для студентів 2-3 року навчання бакалаврату, 1 року навчання магістеріуму, аспірантів/ PhD студентів.

Процедура аплікації

1. У програмі обміну може взяти участь студент НаУКМА, котрий підписав Корпоративну угоду і подав заявку на участь до 9 березня 2012 року (на всі програми обміну на 2012/2013 н.р.) до відділу міжнародного співробітництва НаУКМА.

2. Для визначення студентів для участі в програмах обміну міжнародний відділ НаУКМА організовує співбесіди з аплікантами, за обов'язкової участі незалежних експертів. За потреби, проводиться додаткова співбесіда чи іспит із знання мови.

НаУКМА оголошує конкурс для участі в міжнародних програмах обміну на 2012/13 навчальний рік

Назва університету	Місце знаходження	Мова навчання	Умови фінансування
Варшавський університет	Польща, Варшава	польська	часткове: (безкоштовне проживання для 2 студентів на рік)
Ягелонський університет	Польща, Краків	польська	повне: (2 студенти ФПвН на рік)
Університет Віадріни, Франкфурт-на-Одері	Німеччина	німецька	часткове: (стипендія 360 євро на семестр)
Університет Мачерата	Італія, Мачерата	італійська	часткове: (стипендія 194 євро для студентів на семестр)
Університет Гельсінкі	Гельсінкі, Фінляндія	фінська	часткове: (стипендія 350 євро для 2 студентів на рік або 4 студентів на рік)
Університет Женеви	Женева, Швейцарія	французька	повне (1 повна стипендія або дві часткові стипендії без витрат на дорогу)
Університет Торонто	Канада, Торонто	англійська	повне: (аспірант/магістр на семестр)
Університет Ханьянг	Південна Корея, Сеул	корейська	повне: (2 студенти на семестр, із витратами на дорогу)
Еколь Нормаль Суперіор	Франція, Париж	французька	tuition waiver (без оплати за навчання)

Додаткова можливість non-degree навчання для студентів НаУКМА!

Education and Culture DG

ERASMUS MUNDUS

Erasmus Mundus EMERGE Program

(<http://emerge.uaic.ro>):

- навчання протягом 6-10 місяців (без отримання диплому) в університетах Австрії, Бельгії, Іспанії, Нідерландів, Німеччини, Польщі, Румунії;
- програма відкрита для студентів бакалаврату, магістеріуму, PhD студентів / аспірантів, викладачів НаУКМА;
- повна стипендія, надана Європейською Комісією;
- термін подачі документів на участь у програмі, протягом 2012/13 н.р. – 29 лютого 2012 року.

Допоможуть здійснити мрію

CHEVENING

Chevening – стипендіальна програма заснована урядом Великобританії

В першу чергу пропонується потенційно прогресивній молоді України. В основному більшість стипендій Chevening розраховані на післядипломні магістерські програми. Вибори кандидата на навчання обираються у три послідовні етапи. Першим з яких є відбір Британською радою і Британським посольством близько 30 кандидатів, з попередньо наданої інформації і заявок. Другий етап являє собою співбесіду у Британському посольстві у Києві, де, власне, і обирають кандидатів на отримання стипендії. На третьому ж етапі кандидати, що пройшли успішно попередні два етапи здають міжнародний тест IELTS на знання англійської мови. Навчання за кордоном – це можливість побачити світ новими очима, здобувши неоціненний досвід. Отож, подорожуймо без кордонів!

The Cambridge-Ukraine Studentship Programme

Українська стипендіальна програма в Кембриджі
Українская стипендиальная программа в Кембридже

Українська стипендіальна програма в університеті Кембриджа (Cambridge – Ukraine Studentship)

Ця програма фінансує навчання українців на однорічному курсі магістратури в Університеті Кембриджу, за однією з 50 гуманітарних спеціальностей. Українська

стипендіальна програма була створена у 2010 році за ініціативою та фінансовою підтримкою українського бізнесмена Дмитра Фірташа. Метою програми є надання можливості безкоштовного навчання за кордоном талановитим українським студентам, які не мають змоги поїхати за власний кошт. Фінансування є повним, студент отримує стипендію, яка покриває витрати на навчання, проживання, а також надаються додаткові кошти на утримання студента. Відбір стипендіантів проводить спеціальна комісія Кембриджа. Важливими є академічні успіхи студента, досконале володіння англійською мовою, а також до уваги беруться особисті якості студента.

З додатковими питаннями звертайтеся до координатора програм обміну Тетяни Домашевської
int_stud@ukma.kiev.ua, www.dfc.ukma.kiev.ua

Матеріал зібрала
Марія Будзей

Враження студентів НаУКМА, котрі брали участь у програмах міжнародного студентського обміну протягом попередніх років

**Олександра Підсадюк, ФПвН
(Університет Гельсінкі,
Фінляндія)**

**Ірина Дубей, ФСНСТ, соціологія
(Еколь Нормаль Суперіор,
Франція)**

Насправді мені дуже сподобалось навчання в Хельсінкі і я безмежно вдячна Могилянці за таку можливість! Відкривати для себе нову країну, нову культуру, знайомства з цікавими людьми з усього світу, подорожі - це надзвичайно. Університет Хельсінкі ж для цього просто прекрасне місце, минулого року на осінній семестр суди приїхало 900 обмінних студентів з усього світу! Університетом було зроблено все, щоб ці студенти відчували себе комфортно (путівники, лекції, tutor тощо). Моє загальне враження про Фінляндію – це дружня країна, фіни завжди готові прийти на допомогу, великий відсоток населення (принаймні в Гельсінкі) володіє англійською, що значно полегшує життя.

Проте є і негатив: незважаючи на наявність стипендії, життя в Фінляндії дуже дороге. Кімната в гуртожитку коштувала 400 євро/місяць. Окрім того, проїзд в транспорті - 2,5 євро (за наявності проїзного для студентів 1 євро), обід в їдальні - 2.5 євро. Багато подій і подорожей організовує студентська організація, що гарантує низькі ціни, проте стипендії для покриття всіх витрат явно не вистачало.

Для навчання на цій програмі варто мати хороший рівень французької. На момент приїзду у мене був десь Upper Intermediate, і перші тижні було справді важко. Але проживання в гуртожитку, відвідування лекцій та ще курси французької допомогли покращити рівень мови. До слова, відділ іноземних мов ENS організовує тандеми – пару студентів з різних країн, що допомагають один одному опановувати свою мову. Оскільки там є і відділ російської мови (українська тут, на жаль, не популярна), раджу наступним аплікантам скористатися такою можливістю.

Особлив вразила безліч можливостей, які тут відкриті для студентів. Доступ до курсів у всіх університетах (це особливість навчального процесу в ENS), чудова бібліотека (а також доступ до бібліотек інших вишів), прекрасні викладачі. Ті, хто в КМА працює над курсовою, дослідженням тощо, має тут шанс отримати хорошого керівника і ефективно попрацювати. Безперечно, навчання варте і ціни на гуртожиток, і всіх інших можливих труднощів. Тут немає жодного примусу, тому треба бути самодисциплінованим і змушувати себе працювати, бо ніхто за студентами не слідкує і нічого не вимагає. Це трохи розслабляє з незвички... Але за активної участі в навчальному житті та дозвіллі можна дізнатися багато нового.

Curriculum Vitae

Сьогодні українські роботодавці все частіше вимагають цей документ від кандидата, намагаючись бути ближчими до євро-стандартів, а якщо Ви плануєте навчатися за кордоном чи навіть працювати, то ці поради стануть Вам у нагоді неодмінно!

Важливо пам'ятати!

Резюме й CV – це дві різні речі! Curriculum Vitae – це документ, що містить детальний опис Ваших трудових навичок, Вашого навчання, професійного успіху зі шкільного віку й до моменту написання. За обсягом – це досить великий документ (має містити більше двох сторінок А4). CV використовують для абітурієнтів у ВНЗ, для участі в програмах за обміном, для отримання робочого місця! Але в останньому випадку загалом користуються резюме, CV ж потрібно для найму журналістів чи наукових співробітників, бо необхідно вказати перелік усіх публікацій. У США й Канаді CV використовують у медичних і наукових колах, решта надають перевагу резюме. У Європі різниця між цими документами незначна, тут більше розповсюджена повна назва – Curriculum Vitae! У Росії користуються виключно резюме, про інший вид документа не згадують. В Японії все більш серйозно: документ продається в канцелярських магазинах вже з необхідними питаннями. Ви маєте його придбати, заповнити власноруч і віддати роботодавцю!

Вигляд

Зовнішній вигляд цього документа – це Ваша візитівка, що впливає на перше враження роботодавця. Висока якість паперу, гарно витриманий стиль, заголовки, що привертають увагу, обирайте конверт формату А4 для надсилання Вашого CV, згинати не рекомендується. Якщо ж надсилаєте в електронному вигляді, зверніть увагу на шрифт, він повинен бути звичайним, бо деякі можуть просто не читатися!

Структура

Фотокартка. Не намагайтесь оминати цей пункт! Приємна посмішка вже є Вашим плюсом. Фотокартка має бути офіційна.

Персональні дані. Почніть Ваш документ не зі

слів "Curriculum Vitae", а з імені й прізвища – це привертає увагу. Обов'язково вкажіть контактну інформацію: адресу, телефон, e-mail. А також національність, сімейний стан і дату народження.

Освіта. Почніть з освітнього закладу, де Ви навчаєтесь зараз, або того, який щойно закінчили, потім, в порядку спадання. Обов'язково вкажіть назви установ і курсів, також бажано зазначити рівень, на якому Ви засвоїли ту чи іншу дисципліну.

Досвід роботи. Також починаємо з теперішнього місця роботи, останнім називаємо найперше. Зазначте назву організації, Вашу посаду й терміни роботи.

Навички. IT-навички, володіння мовами (обов'язково вкажіть рівень), права водія є найголовнішими, все інше залежить від Ваших умінь.

Інтереси й досягнення. Варто зазначити, наприклад, волонтерство, нагороди, подорожі, спорт, музика тощо. Намагайтесь розказати детально, чим Ви захоплюєтесь. Уникайте таких банальних виразів, як «спілкування з друзями» тощо.

Намагайтесь використовувати тільки ту інформацію, яка «голосно кричить», що саме Ви маєте очолити цю посаду або гідні цієї поїздки!

Успіхів Вам, і відчинених дверей, куди б Ви не постукали!

Всім фанатам серіалу «Друзі» сюди!

Якщо ви уважно слідували за серіалом, ви помітили, що не було жодної серії, де герої не зустрілись б у затишному кафе "Central Perk", щоб політкувати, попиту смачнучої кави та відпочити після важкого дня. Такий заклад відкрили і для киян. Заснована ще 2010 році, ця молода кав'ярня вже набула популярності серед фанатів серіалу! Інтер'єр нагадує оригінал, але за словами власників вони не намагалися скопіювати "Central Perk":

- Ми хотіли створити чудове затишне місце, куди можна прийти розслабитися з друзями, а ідея з серіалом з'явилася випадково під час чи не п'ятого перегляду всіх сезонів... Звичайно ж створити копію – легко, питання в коштах, але в нас це більше місце для фанів... Помаранчевий диван, старий килим, низький стіл – все це ми залишили, бо це невід'ємна частина! Та

зі свого боку додали постери з головними акторами, фотографії з пейзажами Нью Йорку та великий екран, де звичайно ж показуємо «Друзів» – це створює атмосферу...

Власники самі розробляли та створювали дизайн майбутнього закладу: фарбували стіни, замовляли меблі... Але результат вражає - відчуття затишку та дружнього спілкування!

До того ж у порівнянні, з багатьма кафе, тутешні ціни невисокі. Наприклад, чай, кава-18 грн., салати – 35-45грн. Особливість кафе в тому, що там немає алкоголю. Власники хотіли витримати саме стилістику серіалу, де, як нам відомо, герої не вживали спиртних напоїв.

Зараз кафе працює кожного дня з 11.00 до 22.00 за адресою вул. Боженка 86д, м. Палац Україна.

Прихильниця:

Будучи справжньою прихильницею затишних маленьких кав'ярень, я з неабиякою цікавістю спосте-

рігаю за розвитком ресторанної індустрії в Києві. Про кав'ярню Central Perk, або «Друзі», як її ще називають постійні відвідувачі, чула з перших днів її відкриття. Справді вразила ідея, оскільки американський комедійний серіал є досить відомим і рейтинговим, тому, на мою думку, ідея відкриття такого закладу є успішною, адже аудиторія відвідувачів не стане гіпотетичною.

Скажу відверто, перший кавово-коктейльний дебют не став для мене позитивним досвідом, оскільки кав'ярня лише починала свій шлях у столиці. Людей було мало, всередині – не дуже затишно, а найбільше лякало меню зачісок салону «Подружки» біля меню кав'ярні. Одразу були асоціації, що готують і стрижуть в одній залі.

Але згодом, коли Central Perk зробили кращою завдяки новим стравам, елементам інтер'єру й більшою відстанню від «Подружки», можу впевнено сказати, що це одне з найулюбленіших місць у місті. Ввічливий персонал, смачна кава й гарячі страви, улюблений серіал у форматі «нон-стоп», а також друзі, котрі завжди не про-
ти скласти гарну компанію.

F.R.I.E.N.D.S.
Cafe

ВИРІЖ СОБІ
ЗНИЖКУ!

- 50%* березень

з 11:00 до 22:00

Боженко, 86-д.

кав'ярня Friends Cafe чи просто F.R.I.E.N.D.S

*триває акція на всі дні зимової універсальної у порожню

- 20%* лютий

з 11:00 до 22:00

Боженко, 86-д.

кав'ярня Friends Cafe чи просто F.R.I.E.N.D.S

*триває акція на всі дні зимової універсальної у порожню

КНУ ім. Т.Г. Шевченка

«Розвінчання стереотипів»

Ще півроку тому я сама була абітурієнтом і переді мною стояв нелегкий вибір, адже гідних для навчання місць у моєму рідному Києві дійсно чимало. Про своє рішення стати студентом КМА я аж ніяк не шкодую, а проте, цікаво дізнатись, як живуть студенти інших ВНЗ, чим захоплюються і де проводять своє дозвілля.

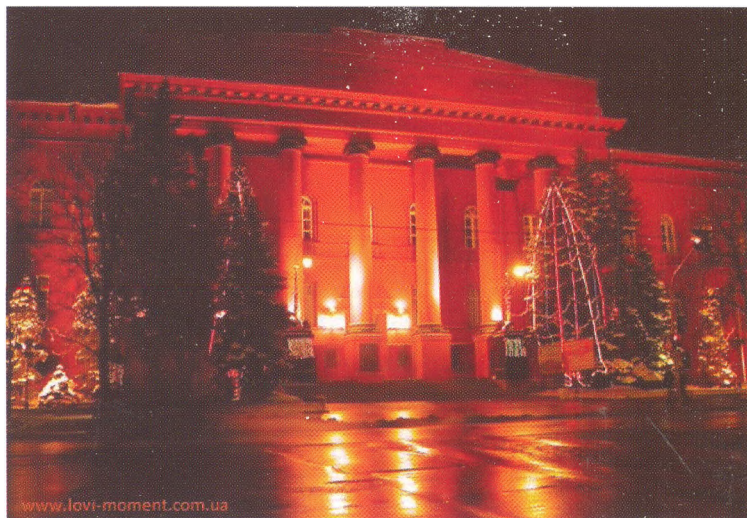
І сьогодні ми вирушимо в невеличку екскурсію до Київського Національного Університету ім. Т. Шевченка. Провести її люб'язно погодилась одна моя знайома – **Вероніка**.

- Отже, Вероніко, яке було твоє перше враження, коли ти переступила поріг нового навчального закладу?

- Зізнаюсь чесно, спочатку було дуже страшно. Ну, самі розумієте: нове місце, новий колектив, нові викладачі. Але все якось поступово прийшло до норми, механізм завівся – і стало набагато легше.

- А зараз, по закінченні півроку навчання твоє враження від університету якось змінилося?

- Звісно. Вже нема того страху, який панував на початку. Це по-перше. А ще мене дуже тепло сприйняли в колективі, і це чудово, я дуже задоволена. Викладачі у нас високопрофесійні, з розумінням підходять до студентських проблем і допомагають

їх вирішувати.

- Можливо, ти помітила якісь особливості в навчальному процесі? Як минула перша сесія?

Якщо любиш справу, яку обрав, якщо розумієш її – то і навчання дається легше. Але байдикувати все одно не

варто. Потрібно завжди бути в тонусі, щоб не втратити якусь тему з курсу, бо деякі незначні на перший погляд знання можуть зіграти важливу роль на екзамені. Скласти сесію насправді було неважко, головне – вчити в міру, відвідувати заняття стабільно і поводитись пристойно, тоді на сесії у тебе не має виникнути проблем.

Ти питала про міф, ніби студенти Шевченка «п'ятірки» на екзаменах купують. Так от, ні я, ні мої товариші з таким не зустрічалися. Ти будеш сміятися, але в моїй голові навіть не виникало думки «про купівлю оцінок». Всім студентам доводиться чимало працювати, щоб результат був позитивним... Є, звісно, і ті кому важко вчитися, але підготовлених дівчат і хлопців, які навчаються з задоволенням, набагато більше.

- А як ви проводите своє дозвілля? Існують якісь особливі, виключно ваші місця, куди ви ходите весь час чи вони постійно різні?

- Поки на вулиці було тепло, відда-

КНУ ім. Т.Г.Шевченка в парку мініатюр

вали перевагу прогулянкам на свіжому повітрі. Постійних місць для відпочинку немає, весь час знаходимо щось нове, цікаве, де ще не були. Зазвичай це кав'ярні, піцерії, ТРЦ. На масштабні свята іноді відвідуємо усім потоком нічні клуби. Серед улюблених Arena та Crystal Hall. Ну, і ще, звичайно, поїздки в інші цікаві міста, без цього ніяк.

- Ти не шкодуєш, що обрала саме цей університет для здобуття вищої освіти?

- Звісно ж ні. Мені тут все подобається: студенти, викладачі, сам університет. У людей щодо університету Шевченка склався не зовсім правильний стереотип, зсередини все не так, як здається спочатку. А може, це просто мені пощастило. У будь-якому разі, це не агітація, а правда. Я люблю свій університет і сподіваюся, що з роками він тільки покращуватиметься і слава про нього не зменшиться.

Публічні лекції в КНУ ім. Т.Г.Шевченка

Спілкувалася
Шененко Марія

Київ містичний

Новий рік – чудовий час, адже саме з нового року людина вирішує змінити щось у житті, почати те, що чекало попередні дванадцять місяців, поглянути на речі під іншим кутом зору, знову відкрити для себе щось вже давно відоме... На шляху відкриттів можна збагнути непомітні раніше речі, які, попри все, здатні змінити сприйняття себе і оточення. Здавалося б, що може бути ще менш вивченим, осягненим, розгаданим, як місто, де живемо, вчимося, щодня поринаючи у неминучі натовпи, необхідні супермаркети, незамінне метро... Та виявляється столиця знає безліч секретів, які цікавий турист-першовідкривач, минаючи традиційні Києво-Печерську Лавру, Софійську площу, Андріївський узвіз, Хрещатик, мусить розгадати для того, щоб хоч і не до кінця, але трохи глибше зрозуміти «душу» цього старезного й молодого водночас міста, батька найвизначніших церков та найстрашніших відьомських шабашів – Києва.

П'ять найцікавіших, на нашу думку, невідомих чудес Києва становлять будинок-примара, замок барона Штейнгеля, «замок Кощея», анатомічний театр і Роліт – будинок радянських письменників. Не зволікаючи вирушаємо у мандрівку історичним центром Києва – таким собі містичним київським трикутником між станціями метро «Хрещатик», «Театральна» та «Золоті ворота».

1. Будинок-примара на вул. Воровського, 34

Цей житловий будинок цікавий не тільки своєю архітектурою, що вирізняється на загальному тлі київських вуличок а-ля «советікус», а й тим, що він не позначений на жодній карті міста так, наче будинку зовсім не існує!

Біля вхідних дверей під'їзду є меморіальна табличка, де написано, що архітектурне

диво є ще й культурною пам'яткою: у приміщенні на початку минулого століття начебто розташовувалося художнє училище. Але знову містика: у каталозі пам'яток архітектури міста адреси вул. Воровського, 34 немає.

Щодо планування зовнішнього вигляду будівлі – то уважний спостерігач може помітити риси бароко, класицистичної архітектури, готики, стилю радянського соцреалізму. От тільки питання: як такі різні і з естетичної, і з хронологічної точок зору елементи можуть бути репрезентовані одним об'єктом, що має точну дату побудови? Дата появи примари, до речі, така ж примарна, як і сам будинок: орієнтовно кінець XIX- початок XX століття.

Зараз у будинку мешкає декілька сімей, а планування всередині чимось скидається на звичайну радянську комунальну квартиру 60-70х років. Під'їзд уже років тридцять (коли не більше) не бачив капітального ремонту, широкі вікна коридору чомусь розташовані на рівні підлоги (примха архітектора?), стіни вогкі, тому атмосфера всередині надзвичайно гнітюча і некомфортна, на до-

дачу до всього жохливї картинкї в уяві по-стають ще й через відсутність освітлення.

Нам пощастило зустріти мешканку бу-динка-привида. На запитання: чи не трапля-лося їй бачити полтергейст, вона відповіла ствердно. Хто знає, може просто вирішила пожартувати із дивакуватими перехожими, а може сказала правду... Через півхвилини жінки вже не було – вона просто таки кудись зникла, тому ми не встигли розпитати усіх подробиць життя цього таємничого та все ж реального київського дива...

2. Замок барона Рудольфа Штейнгеля на вул. Ярославів Вал, 1

Цікаво те, що барон Рудольф Штейнгель у цьому замку ніколи не жив, на-томість постійно

мешкав на вул. Бульварно-Кудрявській (нині Воровського), 27. Та попри це середньовічний замок в самому центрі Києва викликає чимало суперечок та здогадів.

Рід Штейнгелів був досить відомим та впливовим у XIX столітті у сфері політики та державного устрою. Сам Рудольф Штейнгель був інженером шляхів сполучення, брав участь у будівництві Московсько-Курської та Балтійської залізниці. Замок барон викупив 1877 року, а через п'ятнадцять років помер, залишивши місту незвичайний замок – свідка переломних часів для Києва та всієї України загалом.

Нині інтер'єр та екстер'єр замка барона широко використовують як декорації під час зйомки історичних фільмів чи стрічок за мотивами чарівних казок. На фронтоні унікальної історичної пам'ятки зараз читаємо напис великими літерами: продаж та номер телефону. Мимохіть (а й мимохідь!) думаю, що такою будівлею пишалися б найкрасивіші

міста Європи. Чи пишається нею Золотоверхий? Риторично.

3. «Замок Кощея», або Будинок з котами на вул. Гоголівській, 23

Будинок був збудований на замовлення Федора Ягимовського 1909 року архітектором Володимиром Безсмертним у стилі модерну та неоготики. Фасад будинка оздоблений фігурами реальних і міфічних тварин, що споріднює його з відомим Будинком із химерами. Під самим дахом можна побачити ліплену фігурку чи то нечистого, чи «Кощея» - персонажа російських казок. На зеленому тлі найбільше білих фігурок котів, що за переказами охороняють будинок від нечисті. Але за іронією долі усе відбувалося чи не навпаки: незважаючи на велику кількість відомих людей, котрі жили в домі у різний час, багато життів закінчувалося тут трагічно. А ті, хто вірить у містику, переконані – ліплення тварин та потойбічних істот на фасаді не просто, зовсім не декорація, а містичне послання-закляття.

4. Анатомічний театр, вул. Богдана Хмельницького, 37

Анатомічний театр будували в 1851-1853 роках як навчальний корпус медичного факультету Київського університету Св. Володимира. Проект класицистичної будівлі розробив відомий архітектор О. Беретті.

Цікавою є історія відведення окремого корпусу для анатомічного театру: студенти та викладачі довго боролися за право мати власне приміщення, але місцева влада, як це завжди буває, не здійснювала жодних кроків для покращення становища анатомічного театру, який знаходився в головному корпусі Університету. Тоді студенти вдалися до радикальних заходів, вони декілька

днів не прибирали після занять з анатомії аж до появи у коридорах Альма-матер важкого гнітючого духу. Лише після цього керівництво Університету згодилося «виселити» анатомічний театр та усіх його «мешканців» аж на вул. Богдана Хмельницького.

Згодом в анатомічному театрі працювали багато відомих вчених: М. Тихомиров, Р. Мінх, М. Пирогов, В. Караваєв. Студентом на заняттях тут бував Михайло Булгаков, який студіював медицину в стінах Університету Св. Володимира.

Заклад проіснував аж до революційних подій 1917 року, а 1923 року був переведений на вул. Мечникова. Нині в будівлі анатомічного театру працює Національний музей історії медицини.

5. Роліт – будинок письменників, вул. Богдана Хмельницького, 68

Роліт – аббревіатура від назви кооперативу «Робітник літератури» - будинок, споруджений 1934 року спеціально для письменників УРСР, котрі мешкали в Києві. Поселити всю тогочасну інтелігенцію в одному місці – це і зручно для самих літераторів, і практично для влади та цензури: у випадку ідеологічних відхилень у текстах завжди знали куди їхати по винуватця – на Б.Хмельницького, 68!

Зараз Роліт абсолютний рекордсмен в Україні за кількістю меморіальних дощок, адже у різні часи тут мешкали понад 130 літераторів. На фасаді будинку встановлено

29 пам'ятних дощок, першу дошку було встановлено 1958 року, останню – 2011-го.

У стінах Роліту були написані «Пісня про рушник» А. Малишка, роман «Собор» О. Гончара, М. Бажаном був перекладений із грузинської «Витязь у тигровій шкурі» Ш. Руставелі.

1970 року Роліт став пам'яткою історії, проте тепер тут живуть люди, які мають такий самий стосунок до літератури, як мешканці будь-якої іншої київської багатоповерхівки.

Найвідомішими письменниками, які мали квартири в будинку літераторів були М. Рильський, В. Сосюра, А. Малишко, М. Стельмах, Ю. Яновський, О. Гончар, парк імені останнього знаходиться тут-таки – неподалік від Роліту – як місце відпочинку і самотніх осінніх прогулянок у пошуках ... своєї музи.

Минаючи натовпи перехожих і туристів, варто просто повернути у перший цікавий провулок, і там обов'язково знайдеться свій будинок-примара, химерні ліплення на фронтонах чи щось до тепер не знане і не чуване. І хто знає, може тоді ви збагнете це загадкове, припорошене пилом віків Місто, яким так захоплювався Майстер, а от тепер і Ви!

(фото автора, а також Анастасії Чабаненко та з Інтернет-сторінки <http://uk.wikipedia.org/ua>)

Чернікова Галя

Stigmata

Jonathan Davis* завжди був моїм фаворитом серед музикантів. Якби я мала честь зустрітися з ним у пабі за чашкою кави, напевно, я розповіла б йому про концерт, який змінив моє бачення буденних речей.

Здрастуй, HIV! 15 листопада я відвідала концерт Stigmata** в Києві. Можливо, ти навіть не здогадуєшся про існування такої групи, але разом ви складаєте важку частину року – метал! Пам'ятаєш вихід 98-го року альбому "Follow the Leader"? це був прорив! Феєрія! Він додав свою вагому цеглинку у визнання і донесенні до мас heavy metal, та і зараз є у списку легендарний альбомів світу рок-сцени. Слухаючи "Follow the Leader", відчуваєш як кров жадібно вбирає в себе кисень та пульсує в артеріях, а серце, як мотор, працює в режимі нон-стоп, навипередки свідомості. Саме зараз ти зрозумів, що я переживала на концерті однієї з своїх улюблених груп. Це наче побачити Курта Кобейна у XXI столітті. З першої секунди виходу музикантів на сцену почалися дайвінги та

«стіни смерті» у залі. А коли Нельсон (вокаліст) співає: «...Ты не почувствуешь нашу слабость, топливо – кровь, сердце – мотор!...», віриш кожному слову і душа вибухає, як бензин у вогні! А твої наднирники просто розриватимуться від адреналіну, коли от-от почнеться пісня «Лёд». Я закохуватимуся у них ще більше, кожного разу слухаючи будь-який трек.

Після концерту відчуваєш неймовірну моральну чистоту. Нічого не хвилює. Свідомість пуста. Всі проблеми, невдачі, конфлікти, все залишилося далеко десь там. Такий стан напевно був у перші дні мого народження, коли, крім їжі, сну та кольок у животі, нічого не турбувало. Я бажаю кожному відчути цю «моральну чистоту», яку робить музика Stigmata! \mm/

*Jonathan "HIV" Davis - вокаліст американської new metal групи Korn

**Stigmata - петербурзька metal-core група

Hanna Rebrova

«Настало время влюбиться в эту жизнь»

Йрж та Аня після концерту

Якось одного разу на Троєщині... Вирішили хлопці пограти в покер на бажання! І був серед них наш Арт'юмка. Говорив йому Пашков, що азартні ігри – це ПОГАНО! Але очі загорілися, рука потянулася до колоди і почалося... Спочатку все було як по маслу: каре, сет, фул-хаус... І ось вже мав бути Роял-флеш, та тут фортуна, мабуть, кави пішла випити і не вслідкувала! Програв, програв усе! Тепер найстрашніше – погрозливі посмішки на обличчях друзів і бажання:

– Кришку від унітазу на голову і танцюй «Чунга-Чангу» вахтерші....

А Пашков говорив – не грай!

Маленький поїзд

Одного разу в дощовий і сірий день, коли стадо чорних парасольок розхлюпували воду, йдучи повз міст, а сонце, ображене визирало з-під своїх сіро-чорних брів. Виїжджав у свій перший похід маленький потяг.

Його очі сяяли в очікуванні першої й незабутньої поїздки. Він чув цікаві історії від своїх братів-поїздів, що вже мали неабиякий досвід. Вони бачили далекі міста повні загадок і міфів, чули історії мудреців і прості істини життя від людей. Кожен їхній приїзд віщував нові історії й життєві іскри. У їхніх очах завжди можна було побачити блискавки Зевса й стріли Купідона, подаровані їм людьми, поїзди освітлювали ті старі сірі стіни, з давно зламаним дахом, що постійно не давав спокою, й страшні «комбінезони» з інструментами, що весь час намагалися щось зламати...

Наш маленький потяг завжди мріяв вирватися з цієї барлоги, побачити всі історії потягів на власні очі, побачити сонце, що роздає тепло й радість людям, котрі весь час поспішають кудись, відчувати, як це, їхати проти всемогутнього вітру, що збиває з ніг навіть Посейдона. Й ось, настав той момент. Момент, коли всі його мрії могли нарешті здійснитися. Він чекав цього все своє життя...

Ясні очі сонця давно сховалися за сіро-чорними бровами, а вітер поєднався зі зливою й змівав своїми величезними руками все на своєму шляху. Люди, злякавшись такої навали стихій, давно вже пили чай, закриті у величезних кам'яних баштах, і, лише іноді, можна було побачити величезну навалу чорних парасольок, що проходили повз. Від них лунали дивні звуки, й тому здавалося, ніби летить хмара круків. І в цей день маленькому поїзду довелося дебютувати... Він не знав ні про парасольки, ні про вітер, ні про зливи, його очі так само сяяли, як два діаманти в сонячних променях. Він знав одне – це день, коли повинні здійснитися його мрії...

Виїхавши зі своєї барлоги, він відчув легкий вітерець свободи, справжнього життя, але через хвилину... Він побачив ті ж сірі стіни, що оточували його все життя, навіть без даху, що хоч якось рятував від дощу, ті ж «комбінезони», які постійно намагалися щось зламати, тільки тепер це був той самий славетний всемогутній вітер. Але маленький потяг все одно вірив, що це ще не все, що, може, це лише початок шляху, й тому так важко, що ось-ось і

він відчує, те, що і його брати. Але ні, після стихійних сірих стін, він в'їжджав у справжні зруйновані тунелі, стіни яких були ще гірші за попередні.

Приїхавши після дня каторги, він почав питати своїх побратимів:

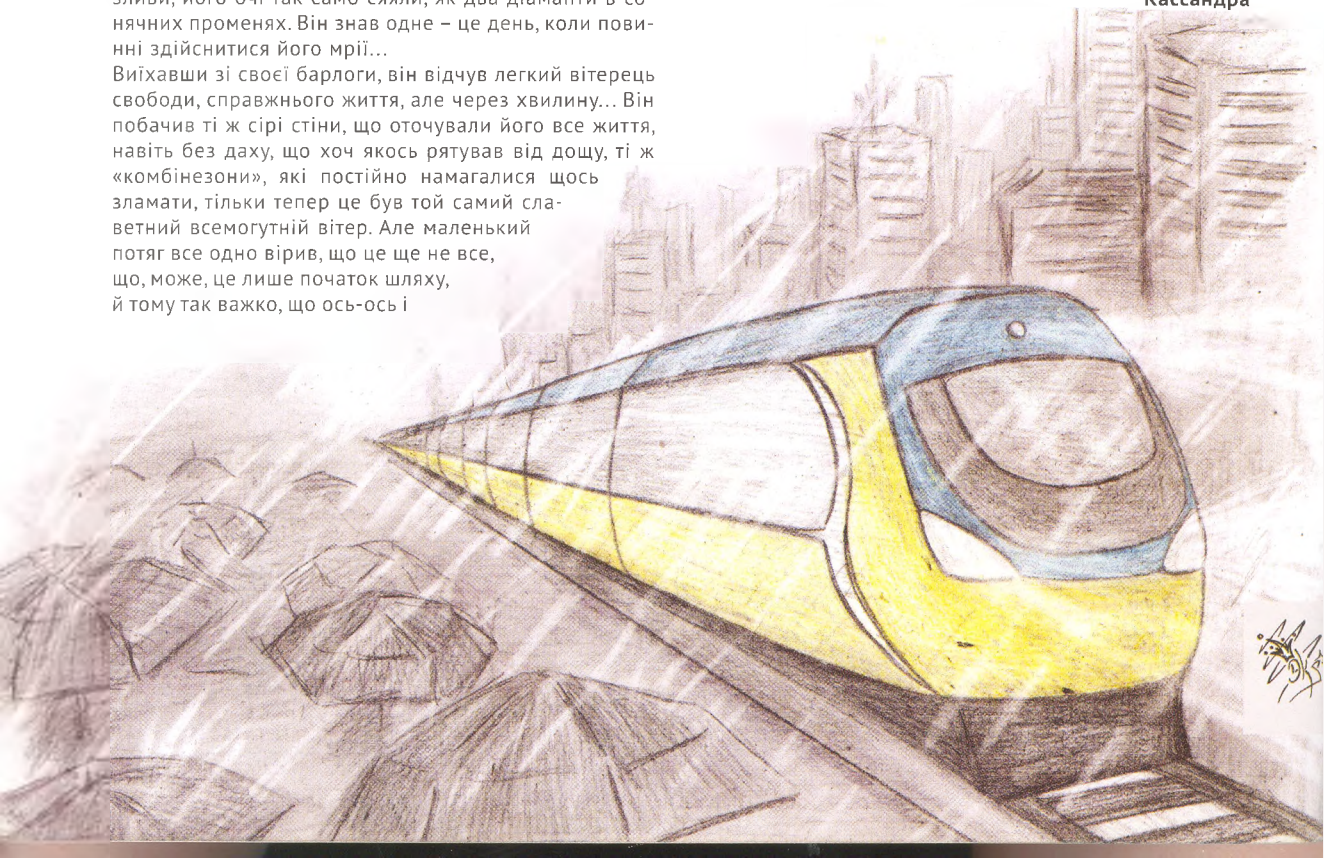
– Скажіть, як ви відчуваєте, те, про що ви розповідаєте в своїх історіях? Адже в поїздках немає нічого прекрасного, немає нічого святого, це просто щоденна каторга!

– Подорожі – це наше життя, й поки ти не навчишся отримувати від них задоволення, поки не побачиш, все те прекрасне, що вони дають, ти не будеш жити. Запам'ятай це.

Незабаром, наш маленький потяг поїхав у нову подорож, і в ще одну, поступово, з кожним днем, він починав розуміти й приймати слова його брата. Поступово він починав бачити усмішки дітей, котрі заходили в його двері, сонячні промені, що пробивалися навіть у найбільш крижане серце, а злива ставала його кращим другом, який завжди поливав його свіжими й прекрасними новинами з інших країн і розповідав найцікавіше. А вітер став його вічним суперником, вони як два барани, весь час намагалися сперечатися, хоча обидва знали, що вони однаково гарні.

Наш маленький потяг пізнавав цей світ завдяки тим страшним стихійним сірим стінам, що в перший день його так налякали, й завдяки сонцю, що сховалося тоді. Він завжди пам'ятав слова його брата: «Подорожі – це наше життя, й поки ти не навчишся отримувати від них задоволення, поки не побачиш, все те прекрасне, що вони дають, ти не будеш жити».

Кассандра

Шановний Клієнт!

ПАТ «Укрсоцбанк» пропонує Вам найактуальніший подарунок 2012 року – пам'ятні монети приурочені проведенню Чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Згідно з договором між УЄФА та Укрсоцбанком придбати монети на території України можна тільки у відділеннях ПАТ «Укрсоцбанку», що працює під торговою маркою UniCredit Bank.

Пам'ятні монети УЄФА Євро 2012™ це оригінальний подарунок для Ваших родичів та друзів, колег та знайомих. Переконані, що такі монети стануть цікавими не тільки вболівальникам футболу, а й тим, хто спортом не цікавиться. Адже монети виготовлено як з дорогоцінних металів (золота та срібла), так і з нейзильберу (штучний метал, замінник срібла). Це означає, що з плином часу монети з дорогоцінних металів весь час зростатимуть в ціні. До того ж тираж всіх монет є обмеженим.

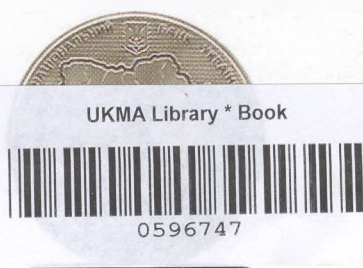
Серед монет, випущених Національним Банком спеціально до УЄФА Євро 2012™, є 5 різних видів із нейзильберу – чотири монети і зображеннями міст, що прийматимуть матчі Чемпіонату і одна монета із загальним зображенням та логотипом УЄФА Євро 2012™. Вартість однієї монети із нейзильберу складає 100 гривень. Комплект монет з таким же зображенням, але із срібла коштує 5000 гривень.

Для Вашої зручності, ми підготували можливість замовлення монет на зовнішньому сайті – <http://www.unicredit.com.ua/>

З повагою,

Мауро Маскіо

Директор Центру Роздрібного бізнесу

work & study
vancouver, canada

**Спеціальна пропозиція
до Дня закоханих!**

Купуєш один, отримай один з 50% знижкою!

Якщо студент купує наш Work&Study Повний пакет, то він/вона отримує 50% знижку на другу програму. Такого ще не було!

І це стає ще краще...

***якщо студент купує цю пропозицію, то він/вона отримує:**

- Work&Study Повний пакет зі \$1.345 знижкою*
- Гарантовану роботу
- Заробітня платня \$ 9-14 за годину
- Інтенсивний курс англійської мови у Ванкувері
- Повну підтримку до прибуття
- Унікальну можливість познайомитися з Канадою

*Дійсна, якщо студенти купують дві однакові програми з однаковими датами прибуття

Ця пропозиція діє до 29 лютого, на 6 та 12-місячні програми. Для отримання повної
звертайтеся в найближчі відділення